

## Primavara rustica

Virgil Gheorghiu

---

Vantul dezghetat de soare curge ca o apa,  
Intinzand un ses deasupra dealurilor inverzite.  
Toate zarile in ele abia pot sa mai incapa;  
Soarele lumineaza mut si tragic case albe, varuite.

In ograda-n care coltul ierbii iesa rar,  
Fluturand camasa alba cu tighel,  
Omul bate niste cuie intr-un car.  
Si bat cuie toate dealurile dupa el.

In gradina ard mocnit si sanger frunzele de an,  
Atarnand pe garduri lungi cununi de fum,  
Iar pe urmele de care ce-au dus sacii plini de lan  
O gaina alba a-nceput sa scurme-n drum.

Cand si cand s-aud si pana-aici,  
Prin linistea ca un ecou din sat,  
Rar, pocnete de bici  
De la baieti ce umbla la arat.

Pe coasta dreapta cu verdeata cruda  
Tot creste-n urma plugului ce scurma  
O brazda neagra, proaspata si uda,  
Si-un cocostarc, parodiind un om, in urma.

Merg plugurile-ncet si nu se mai ajung,  
Doi boi ca niste nourasi inainteaza,  
Si-un cocos plictisit a-nceput sa cante lung  
Fiindca e demult amiaza.